

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 944/2016
13.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 181/13 од 28.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 253/16 од 21.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 181/13 од 28.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 253/16 од 21.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 181/13 од 28.01.2016. године, окривљени М.Ђ. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 253/16 од 21.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката М.М. и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 181/13 од 28.01.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ђ., адвокат М.М., због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и тако што ће му досудити трошкове кривичног поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката М.М., је неоснован.

Бранилац окривљеног М.Ђ. у захтеву за заштиту законитости, позивајући се на повреду закона, не указује конкретно ни на једну повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да дело за које се окривљени гони и за које је оглашен кривим - ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру по закону није кривично дело јер не садржи једно од законских обележја истога – радњу извршења која се огледа у ометању овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавање јавног реда и мира, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, ове наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Ђ. истицао је неосновано и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3 последњи пасус и на страни 4 пасус први образложења побијане пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да се у радњама овог окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став

1. Закона о јавном реду и миру, које као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.